

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 16. De matrimonio contracto contra interdictum Eccles.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](#)

fuerit solutus, ad uxorem priorem redire, c. i. & d. c. *Laudabilem h. t.* Ne hic obstat: exceptio rei judicatae, quia sententia lata in matrimonio quoad ipsum matrimonium non transit in rem judicatam, licet bis constituta fuerit, aut ab ea non fuerit appellatum. Et proinde quodcumque constat de iniunctitate sententiae, propter pecunium anima, quod resultat ex sententia, separante veros conjuges, & uniente eos, qui conjuges esse nequeint, recta & riposta est, *Ltae presentium 7. c. Tenor 10. c. Consanguinei 11 sup. de sent. & ea judicata. Saucheze d. l. 7. diff. 100. Cov. in 4. Decret. 2. p. c. 8. §. 12. n. 16. & duobus seq.*

7. Quod si uxor ad divortium provocet statim, id est post unum aut duos menses à contratis nuptiis, sed a potius tempore attentatæ copulæ, quia virum impotentem afferat, & vir id neget, re legitimè seu recto o judicio probatâ, sive per signa evidentiæ & evidenter concludentia, sive per verisimiliter evidentiæ & verisimiliter solum concludentia, præstato matrimoniorum conjugum & septimæ manus propinquorum aut vicinorum juramento, alii nubere potest, d. e. i. *vers. Si autem statim. Dixi, vel potius à tempore attentatæ copulæ; quia non nisi ab eo tempore mulier nosse potuit, an secum coire vir posset, d. e. i.* Si autem non statim proclamaverit, sed post annum v. g. vel dimidiū, virumque impotentem afferat, & vir id neget, creditur viro, eo quod sit caput mulieris, cui imputandum, quod tamdiu tacuerit, d. e. i. *vers. illa autem.* Attamen hoc intelligi nisi manifestè, veluti per inspectionem, contrarium probari possit.

8. De spadone, an contrahere possit matrimonium, dubitatur. Pro resolutione notandum, Spadonis nomen sumi nunc generaliter pro eo qui generare non potest, sive à natura sive ex accidenti: Eoque nomine sic sumpto & à natura spadones, & thlibiae, id est, quibus constituti aut collisi sunt testiculi, & castrati, & si quod aliud spadonum genus sit, continentur, *l. Spadonum 128. D. de verb. sign. nunc specialiter & propriè, prout à castrato & thlibia distinguitur, pro eo qui vitium habet à natura, l. 2. §. Illud D. de adopt.* Ita spadone igitur Jus Civile admittit matrimonium, non verò in castrato, *l. Si serva §. se spadoni D. de jure dotum,* quia cum hoc vitium in spadone plerumque eveniat ex contortione meatuum seminis, ut Medicis docent, spes est,

quod amoro & generato vitio generate possit: Secus in castrato. At verò Jure Canonico uterque perpetuum matrimonium contrahere videtur, ea ratione texus in c. 2. b. 1. Et licet de eo spadone, qui apertus est copulam, non etiam ad generandum, apud Canonistas dubitatum fuerit: Tamen Sixtus V. per literas quasdam, quas referit Gutierrez can. *Quaest. l. c. 16. enchorum & spadonum, utroque testiculo carentium, matrimonia non tantum contrahenda, sed contracta à talibus, declaravit nulla, irrita, & invalida.* Vide hac de re fusiū sapud Covarr. *Traſt. defini- gidis & maleſc. q. 6.*

TITULUS XVI.

De matrimonio contracto contra interdictum Ecclesiæ.

1. *Interdictum Ecclesia est impedimentum impediens.*
2. *Similiter impedimentum temporis interdicti.*

Postremo loco inter impedimenta matrimonii refert pontif. interdictum Ecclesiæ seu prohibitionem Judicis Ecclesiastici, ne matrimonium inter aliquos contrahatur; quod quidem impedimentum est tantum impediens, non etiam dirimens matrimonium.

1. Impedit autem, donec de impedimento, quod objicitur, vel de quo dubitatur, & ratione cuius hujusmodi prohibito emanavit, cognitum fuerit. Si verò, non obstante interdicto, aliqui contrixerint, non dirimit quidem matrimonium, si non subsit aliud impedimentum dirimens probatum, sed pubandi sunt propter inobedientiam taliter contrahentes, c. i. & 2. b. t. Interea tamen, dum de causa cognoscitur, separandi sunt, c. ult. b. t.

2. Huic impedimento affine est aliud, quod vocatur tempus feriarum seu feriatum, quo significatur, solemnitates nuptiarum ab Ecclesia esse interdictas certis anni temporibus; nempe à prima Dominica Adventus usque ad Epiphianam.

phaniam, & à feria quarta Cinerum usque ad octavam Paschatis inclusivè ex Concil. Trid. Sess. 24. cap. 1. de reform. matrim. Alioqui Jure vetati prohibeantur ab Adventu ad Epiphaniam à Septuagesima ad octavam Paschatis, a diebus Rogationum ad octavam Pentecostes, can. Non operies. 8. cum seq. XXXIII. q. 4. c. Compellamus 4. usq. deferimus: quia illis temporibus communio erat in precepto, eaque festa sunt omnium toto anno occurrentia celeberrima, solemnitates autem nuptiarum vehementer à spiritualibus avocant, & ad carnalia trahunt, Sylvest. in Summa V. Matrimonium cap. 3. Cæteroquin absque solemnitatibus, id est benedictione sponsi & sponsæ inter Missarum solemnia, traductione sponsæ in domum sponsi, cum conviviis, saltationibus & aliis id genus pompis nuptialibus, etiam prædictis temporibus matrimonium contrahere, ac consummare licet.

APPENDIX & ἀναφεραίσθοκ.

De impedimentis matrimonii cum dirimentiibus tum impedientibus matrimonium.

1. Impedimenta dirimentia matrimonium.

2. Impedimenta non dirimentia.

Praeter impedimenta matrimonii, de quibus cum Pont. egimus hactenus, sunt & quædam alia partim dirimentia, partim impediens: quare ut plenior eorum habeatur cognitio, non absire fuerit, compendio quodam omnia & singula hic recensere co ordine, quo supra Tit. 1. §. 10. *bujus libri*, versibus quibusdam comprehensa & proposita sunt.

Inter impedimenta igitur dirimentia primò locum obriner Error & Conditio sive qualitas status, de quo supra Tit. 9. de conjugio servorum.

1. Secundum est Votum continentiae sollemnem, de quo 6. Qui Clerici vel votentes, &c.

Tertium est Cognatio, de qua Tit. 11. & 12. De cognat. spirituali & de cognat. legali.

Quartum est Crimen, de quo Tit. 7. De eo, qui duxit in matrim. quam polluit per adult.

V. Est disparitas cultus, quæ scilicet repe-

titut inter baptizatum & non baptizatum seu infidelem, veluti Judæum, paganum; & non modò impedit contrafati matrimonium inter fidem & infidelem, verum etiam contractum dirimir, (licet fidelis cum catechumeno, id est in fide Catholicæ instructo, & volente baptizari, contahat, can. Non operies & ibi Gloss. XXVIII. q. 1. Quamvis enim inter infideles, id est non baptizatos possit esse verum & legitimum matrimonium, quatenus est contractus quidam, ut multis probat Gratianus d. loco in Summa; etiam in secundo consanguinitatis gradu, quandoquidem, cum extra Ecclesiam sint, non ligentur sacram Canonibus, & Gaudemus 8. inf. de divort. nec dissolvatur eorum matrimonium, si postea convertantur ad fidem, d. c. Gaudemus: tamen matrimonium, prout est Sacramentum, ac proinde supponit Baptismum, non potest esse inter fidem & infidelem, can. Iudaorum, can. Cave xxviii. q. 1. Hinc in l. Ne quis Cod. de Iudeis, si Christianus Judæam, vel Judæus Christianum in conjugem sibi absceiverit, publico iudicio adulteri instar, tenetur. Unde patet, ne quidem inter fidem & infidelem consistere matrimonium, ut est contractus legitimus, arg. c. Veniens sup. de presb. non baptizato; quia scilicet contra leges fit.

VI. Vis sive metus gravis, qui cadere possit in constantem virum, dummodò incusus fuerit ad contrahendum matrimonium, de quo supra Tit. 1. §. 9. n. 4. lib. bujus. Illud hic restat inquirendum, an inter raptorem & raptam consistat matrimonium. Negat Justinianus, in l. unica Cod. de raptu virg. Contrarium statuit in c. ult. inf. de raptoribus, jundio cap. penult. inf. de secundū nupt. Hocque jus sequitur, servata tamen moderatione Conc. Trid. Sess. 24. c. 6. de reformat. matrim. ubi decernit, inter raptorem & raptam, quamdiu ipsa in potestate raptoris manserit, nullum posse consistere matrimonium. Et addit: Quod si raptæ à rapto separata, & in loco tuto & libero constituta illum in virum habere conenserit, eam raptor in uxorem habeat; & nihilominus raptor ipse, ac omnes illi consilium & favorem præbentes sint ipso jure excommunicati ac perpetuò infames, omniumque dignitatum incapaces; & si Clerici fuerint, de proprio gradu decidant. Teneatur præterea raptor mulierem raptam,